

Halla ide u rat

Redatelj: Benedikt Erlingston

“Što god snađe zemlju, snaći će i sinove i kćeri zemlje.”

Najozbilnjem problemu današnjice, globalnom zagađenju koje nezaustavljivo zahvaća sve djelove zemlje, Benedikt Erlingston pristupio je s humorom. No, to ne umanjuje težinu i važnost teme kojom se bavi u svom filmu – je li čovječanstvo zakasnilo u brizi za okoliš i što može učiniti pojedinac?

Redatelj je za svoju netipičnu junakinju odabrao sredovječnu ženu složene ličnosti. Halla je u jednom aspektu vedra učiteljica zbornog pjevanja, ugodnog života, socijalno prilagođena i usklađena s društvenim normama. Međutim, njen drugi aspekt je potpuno nekonformističan i hrabro se suočava s neugodnim činjenicama koje su nedjeljive od bespoštene eksploatacije prirode na čemu se temelji materijalno blagostanje.

Suočena s prodom prljave industrije aluminija i prijetnjom zagađenja, protivno idejama svojih idola Gandhija i Mandele, ona objavljuje rat pohlepi multinacionalne korporacije. Naoružana tek modernom verzijom luka i strijele, oružjem koje simbolizira vrijeme kada su ljudi živjeli usklađeni s prirodom, odlučno juriša na dalekovod i izvanrednom spretnošću sabotira rad tvornice. Dronovi, koji iritantnim zvukom poput muha zunzara nasrću na nju, najsuvremeniji su oblik zagađenja s kojima mora obračunati.

Dugački totalni naizgled netaknute prirode dočaravaju nadrealnu ljepotu islanskog krajolika kojim se Halla suvereno kreće. A njeno lice položeno na zemlju iz koje crpi snagu, utjehu i umirenje simbolična je slika ujedinjenja s majkom.

Odabratvši život bez partnera emancipirana Halla ne odriče se želje za majčinstvom čije se ostvarenje nečekivano pojavljuje u liku siročeta iz Ukrajine.

Ratom razorena Ukrajina nije slučajni odabir, ona je u funkciji predstavljanja krajnjeg oblika ljudske ekspanzije i destrukcije. Kao što je i turist koji putuje Islandom predstavnik onog djela svijeta koji je najviše pogoden posljedicama zagađenja i koji se zbog siromaštava najteže nosi s njima. U mnogim polutotalima kamera bilježi televizijski ekran s prizorima razornog djelovanja pobješnjele prirode i bespomoćnosti ljudi pred njom.

Glazba je sastavni dio Hallinog života, ali i zvučna podloga koja prenosi njena emocionalna proživljavanja, stvara napetost, najavljuje i interpretira događaje. Vidljivost izvođača koji prate Hallu i pojavljuju se na neočekivanim mjestima najviše doprinosi humoru. A ukrajinske pjevačice koje se pojavljuju kada u Hallin život uđe mala Nika donose nježnost i radost.

Razapeta između želje za majčinstvom i potrebe za ekološkim aktivizmom Halla upada u brojne teškoće za koje će se na koncu scenarističkim bravurama pronaći rješenje.

No, ostaje uznemiravajuće pitanje ima li njen angažman smisla, može li se ljudska pohlepa i bespošteda eksploatacija zaustaviti na vrijeme? Apokaliptična scena poplave na kraju filma ne daje nadu.

Jadranka Bilić